

TOMPA GÁBOR

Nemzedékváltás

Mi nem értjük az árnyalatokat
és nem gomboljuk be nyakig az inget
vezényszó-reflexeink sem oly
kifinomultak mint a süket és vak

katonáknak akik már régóta maguknak
ássák a harci vermet hogy másvalaki
hulljon majd bele és nem szégyelljük
rózsavörös füllel ha egyik kezünk

ott matat a zsebben amikor
gránitseggű bazaltkeblű magyarul (is) beszélő
lányok képtelenek engedni az
árból holott szegények nemzedéktársaink

és nem dúdoljuk már az éneket hogy
hej! apáink arcát mardossa a szégyen meg
a szél és hej! anyáink arcát is mardossák
az örökzöld könnyek és nem ordítjuk

torkunkszakadtából házfalakon jegenye-
fákon és kerítéseken csüngve hogy
TŰZPIROS TÁNCRA FEL KI JÓBARÁT! mert
nem húzunk mi fiatalon sárcipőt és

nem szakítunk fiatalon láncszemet és
nem gomboljuk be nyakig mert
benne vagyunk hej! nyakig és
csudajól szórakozhatunk!